

Miért van üres hiány Ferenc-bányán

Ott kezdenék a Ferenc-bányáról szóló beszámolókat, hogy a 33-as és a 42-es szint közötti gyalogjáró rendkívül rossz állapotban van és bizony azokat a csapokat, akiknek javítani kellene, csak hébe-hóba helyezik oda. Veszélyes a gyalogjárón közlekedni, jó lenne, ha rendbehoznák.

AII a szállítás. A 2-es ereszkén megvünk le a 107-es szintre. Jó néhány helyen a sín alatti talpfa már le van esve, s a földön hever. Mikor a csille fölé ér, nagyot zökken, és bizony csak a kötélt rágása menti meg a kiugrástól. Végig kell nézni több ízben az ereszkét, mert, ha ez így folytatódik, karambolok történhetnek.

A 107-es szint vitlánál, amely a kis csapatok termelését hozza fel, Hajdu István lömesterrel beszélünk. Hajdu elvtárs elmondja, hogy az alsó szinteken dolgozó 46-47-59 és az F-4-es géppel dolgozó 45 csapat részére nem mindég jut csille. A másik hiba az anyagellátás körül van, mert minden szak 6 faskocsi anyagot szállít le, megegyezés szerint és 6 rájuk bizony gyakran 12 kocsi jut, mert az előző szak nem tartja be a megállapodást és ezért ők lemaradnak a termeléssel.

A 70-es frontra megvünk először. A felső szárnyon szépen égnék a lámpák, csak a legutolsó két fülkében dolgoznak, hosszabítani kell a kaparót, a frontot egyenesítették, azért maradt el a hátsó rész, az alsószárny is teljesen ki van fogyva, szerelésre vár. A 48-as front felső szárnyán ugyanez a helyzet, szerelni kell, az alsószárny felől indul, egy fülkét kidolgoztak a bányászok.

A fronton dolgozóknak más panasza sincs, csak az üreshiány. A front jelenlegi állása világosan megmutatta, mi az üreshiány oka. Három frontszárny egyszerre szerel, az éjjeles szak jóformán nem fog termelni semmit. Egyrészt azért, mert mintegy 160 méter hosszúságú frontrészt áll szerelés végett, és ha majd megindul, a csillék nem lesznek képesek ellátni a hirtelen megnövekedett termelést. Nincs meg az elemi ciklus, ami a frontszár-

nyak szerelésének eltolásából áll. Így aztán jogos a bányászok panasza, mert a megindulásnál egy-kettőre megjelnek a csillék, s azután beáll az üreshiány.

A délutános műszakban elszakadt a 70-es front II-es gumiszalagja, mintegy 40 percig tartott, amíg rendbehozták. Megnéztük a szalagot, az I-est és a II-est is, és egy cseppet sem csodáljuk, hogy az elszakadt. A gumiszalag teknoje és a gumiszalag között olyan nagy mennyiségű por van, hogy a szalag a szén súlyától amúgy is leszorítva, surlódik a poron, valóságos siterreg, és a nagy nyomás következtében elszakad. Nem veszik észre az oda beosztott dolgozók, hogy ki kellene pucolni a szalag alját.

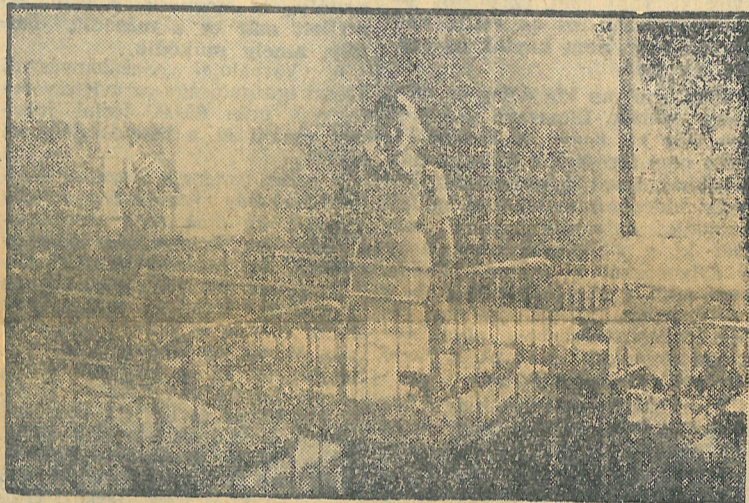
Már írtunk egy ízben arról, hogy a 70-es front töltője nagyon közel van a 107-es szinthez és ezért nem lehet üres csillét tartalekolni. A napokban sor kerül a végtelenkötél megrövidítésére, és így a 48-as frontnak sem lesz tartalék helye. A dolgozóknak is az a véleményük, hogy tágtítsák meg a gumiszalag vágatot a 70-es fronttól, legalább 20 méterrel helyezték át a töltőt. Azt javasoljuk a Ferenc-bánya vezetői felé,

hallgassák meg azoknak az embereknak a véleményét, akik ezen a munkahelyen dolgoznak, hiszen megvan a gyakorlatuk benne, ők is jól látják, hogyan lehetne a termelést megemelni.

E I segíti E-U a termelés emelkedését az a munkahelyi váltás, amit egyes helyeken láttunk. Este 10 órakor a vajúrók már mind a helyükön vannak, de az az egy frontszárny sem tud megindulni, amely szennelhetne, mert a II-es ereszke alján lévő szállítók, nincsenek a helyükön, az ereszke nem indulhat meg, sőt a diszpécser, akinek igazán kötelessége volna a váltótársát bevárni, az is bezárta a diszpécser szobát és elment. Jó lenne, ha Kasza elvtárs a diszpécser szobában lévő felesleges forgalmat megszüntetné, és rászorítaná őket is a munkahelyi váltásra.

A Ferenc-bánya 92 százalékom áll ebben a hónapban, tervét még az új év egy napján sem teljesítette. Az okok elég világosak. A ciklus betartására, a munkahelyi váltás valóban melegsáktánná való bevezetésére, van szükség, s akkor a felszabadulási versenyben a Ferenc-bánya is újra élre kerül.

Megnyílt a kórház

Képünk az új kórház szülészeti szobáját mutatja.

Miért türi a Székesfehérvári MÁVAUT igazgatóság a Várpalotai Szénbányáknál lévő kirendeltségének hanyag munkáját?

Az alábbi leveleket kaptuk:

Kérjük az elvtársak legerélyesebb intézkedését a Székesfehérvári MÁVAUT igazgatósága felé, mert a várpalotai MÁVAUT kirendeltség a feladatát csak részben látja el. Ugy a vidéki, mint a helyi járatok állandóan késnek. Do'gozóink munkájukat ezért későbbben kezdik meg, tervüket nem tudják teljesíteni, a népgazdaság naponta több vagon szénrel károsodik.

Felülvizsgálásaink során megállapítottuk hogy a kirendeltségnél nagyfokú szervezetlenség és fejtelenség uralkodik. A vezetők, valamint a beosztott gépkocsivezetők között igen nagy a „haverság”. Változtatni kell ezen. Mi úgy látjuk helyesnek, ha a kirendeltség vezetőit felcserélnék, mert nem látják el jól a feladatukat. A gépkocsik állandóan rossz állapotban vannak. A beosztott szerelők nem értenek a szakmájukhoz, vagy felületesen végzik el a gépkocsikon lévő javításokat, mert a hibák állandóak. Súlyos hiba, hogy nincs garázsmeister beállítva, nincs, aki irányítsa a munkát, mindenki azt tesz, amit akar. Az ellenőrök nem törődnek azzal, hogy a falvakra kijáró gépkocsik ott tartózkodnak és nem indulnak kellő időben. Senki nem vonja felelősségre a gépkocsivezetőket a késésért.

December 31-én a tröszt kétharmados termelést állított be, reggel 6-tól 12-ig, és 12-től 18 óráig. A MÁVAUT vezetőségét ezektől előző nap értesítettük, felhívtuk a figyelmüket hogy 11 órakor a gépkocsiknak már szállítani kell. Ennek ellenére fél 12 órakor kezdték meg a szállítást, s ezért a Beszállóakhoz a dolgozók későn érkeztek meg. Ez a panasz csak egy a sok közül, s miután nem látjuk biztosítva do'gozóink szállítását, az állandó hibák végett tartalékkocsik beállítását kérjük, valamint a fehérvári igazgatóság sürgős intézkedését.

Láng József
a tröszt munkügyi oszt. vezetője.

A tési bányász dolgozók nevében Leiner István elbádjja, hogy Várpalotáról Térsre a munkájukat állandóan zsúfolva van, a bányász dolgozók a nehéz fizikai munka után teljén nem tudnak, mert a község polgári személyei foglalták el a helyet.

A MÁVAUT-nak engedélye van idegen dolgozók szállítására 7.20 forint költséggel, de az a szerződés úgy szól, hogy csak abban az esetben, ha a bányász do'gozók közül van hely, a járat a bányászok részére van biztosítva. Személyesen tapasztaltuk, hogy a szállítóokostól volt terhelve és azok üttek, kik a 7.20 forintot megfizették, a bányászok részére ülőhely nem volt. Hozzá tartozik ehhez az is, hogy a MÁVAUT vezetője szedte össze a

pénzt és az utasok nagyrésztének erről blokkot nem adott. Ezt a tési do'gozók is panaszzák. A fenti ügyekben már jelentéseket tettünk, de a mai napig a MÁVAUT semmit nem tett, s a do'gozók panaszaik ezideig még fennállnak.

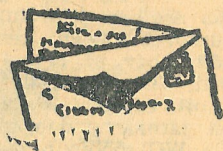
Leiner József Zöld József,
Novák Ferenc.

A Munkügyi Osztály, a Munkásellátási Osztály megállapításai a legnagyobb mértékben helytállóak. Túl megy a megengedetlenség a műszaki hibák sorozatos megismétlődése. A MÁVAUT személynél a járat rendszertelen, pontatlan, ha a falvakra kimegy a kocsi hosszú ideig nem jön vissza. Nem törődnek a bányászok szállításával, illetve azzal,

hogy a bányászok pontos időre a munkahelyeikre érkezzenek. Nagyon sok szem esik ki naponta a népgazdaság életéből ezért, s mind ez felelősséget jelent a MÁVAUT vezetői részére.

Tudjuk, hogy már a székesfehérvári igazgatósághoz illetékes szerveink panasszal fordultak. De hathatós intézkedés még nem történt. Reméljük, leveleink után belátja a fehérvári igazgatóság, hogy ez a helyzet tarthatatlan és megteszi azokat a lépéseket amelyek ezt megjavítják. Reméljük benne, hogy sorainkat az illetékes minisztérium is elolvassa és felszámolja ezt a közömbös, nem törődő állapotot, ami a várpalotai bányászok szállítása körül mutatkozik.

Pénteki levél

Boldog újévet!

Ugy érzem, elkéstem ezzel az újévi kívánsággal, bár azt mondják, hogy jól kívánni sohasem késő. A 31-i számunkban üdvözlöttük az új év alkalmával do'gozóinkat, de olyan röviden, hogy szükségét érzem, hogy bővebben mondjam el újévi jókívánságaimat.

Új évre virradtunk elvtársak, nagy jelentőségű időre, közelebb értünk ezzel az évvel ahhoz, amit pártunk, kormányunk kitűzött elélni, a jobb élethez. És én kívánom új évre mindenkinek hogy egész évben lelkesen harcoljon ennek a gyönyörű célnak az eléréséért, kívánom kommunistáinknak, hogy példamutatóan élen járjanak, hogy tervüket teljesítsék, hogy segítsék az elmaradottakat, neve'jék az új bányászokat, segítsenek a fegyelmetlenek jó útra térítésével, békéink megvédésével, hazánk erősítésével ezt a célt elérni.

Kívánom minden bányásznak, hogy szép lakása legyen, ha akar építsen saját házat, de kívánom azt is, hogy értse meg, hogy ezeknek a lakásoknak, házaknak felépítéséhez téglára, építőanyagra van szükség. És ezt csak úgy lehet legyártani, ha úgy mint az elmúlt évben, az idén is teljesítjük tervünket, ha kitermeljük azt a szénmennyiséget, amit tőlünk vár a népgazdaság.

Kívánom minden bányásznak, öltözzön szebben, éljen jobban, öljön le minden bányász hízt, de kívánom, hogy értse meg, hogy ezeknek az eléréséhez a mezőgazdaság segítésére van szükség. Ugy lesz több gyapjú, több len, több állat, több étel, ha a mi szününkkel a gépgyártó üzemek több mezőgazdasági gépet tudnak készíteni. Es ezzel a több géppel a mezőgazdaság do'gozói többet tudnak és könnyebben tudnak termelni, vagyis az szükséges, hogy a jövő évben terven felül még több szemet adjunk, mint az idén, segítsük a saját jobb életünk megeremelését.

Kívánom minden bányásznak szórakozzon, művelődjön, képezze magát, de kívánom, hogy értse meg, hogy a szórakozás, a művelődés, a tanulás azt jelenti, hogy öntudatosabbnak kell lennünk, meg kell értenünk, hogy milyen feladatokat ró ránk hazánk megerősítése, a moslani különösen komoly időszakban a béke megvédése. Ha a mi bányászaink műveltek lesznek, ha tanultak lesznek, ha munkájukat hiánytalanul elvégzik, ha kiküszöbölik mindazt, ami rossz, akkor igen nagy mértékben hozzájárulnak a béke megvédéséhez, az ország megerősítéséhez.

Kívánom, hogy az 1955-ös év sikereiben, eredményekben gazdag, boldog, vidám év legyen. Kívánok minden dolgozónak jó munkahelyet, jó szerszámot, jó kedvet a munkájához.

Kívánom, hogy ebben az évben a jó munkánkon keresztül bányánkat még több dicsőség övezzé, dolgozóink még megbecsültebbek legyenek mint eddig voltak. Kívánom, hogy az ország többi do'gozóival együtt eredményesen munkálkodjunk hazánk, népünk további fejlődéséért.

Miért van szükség balesetbiztosításra?

A szocialista állam dolgozói életét és egészségét a munkakörülmények állandó javításával, a balesetelhárítás nagyfokú fejlesztésével védi. A céltudatos munkavédelmi tevékenység nyomán 1953-ban — a Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint — az iparban, az építőiparban és a közlekedésben az összes balesetek száma 11 százalékkal, a halálos baleseteké 6 százalékkal csökkent 1952-höz viszonyítva.

Az új kormányprogram a balesetelhárítás területén is jelentősen éreztette hatását. 1953 második felében a balesetek száma 10 százalékkal, a halálos balesetek száma 27 százalékkal csökkent 1952 év azonos időszakához viszonyítva.

A balesetelhárítási berendezések és eszközök állandó fejlesztésével és tökéletesítésével, s a dolgozók között végzett oktató és felvilágosító munkával a balesetek számát továbbra is csökkentjük. De minden szépítés nélkül tudomásul kell vennünk azt is, hogy a balesetek a munkavédelmi és rendszertelenségek ellenére is nap mint nap előfordulnak.

A baleseteknél az SZTK szolgáltatáson felül véde'met a balesetbiztosítás nyújtja. Várpalotán 1954 és 1953-ban a biztosított üzemi dolgozók közül az alábbiak részesültek, illetve azoknak hozzátartozói nagyobb összegű kártérítésben: Varga István Péti Nitrogén 8000 forint, Papp Lajos Péti Nitrogén 4000 forint Szili András Várpalotai Szénbánya 1800 forint Páli Imre Várpalotai Szénbánya 4080 forint, Csoré László Inofai Erőmű 4080 forint. A fentiekben kívül számosan

kaptak kisebb összegű kártérítést.

Az Állami Biztosító üzemünk minden do'gozójának havi 4 és havi 5 forint díj fizetése mellett (bányász havi díja 5 forint, egyéb üzemek havi 4 forint), úgy halál esetén, mint részleges rokkantság esetén a rokkantság mértékének megfelelően a biztosított összeg arányos részét fizeti ki.

Újítás a balesetbiztosítók megkövetelésénél, hogy a kizárólag baleset elleni biztosítások 48 forint évi díj mellett részleges rokkantság esetén is 200 forint térítést nyújt az Állami Biztosító maradandó rokkantság nélkül is, ha a baleset következtében csökkent, vagy 28 napon túl gyógyuló égési sérülés, vagy pedig egyéb sérülés esetén, ha a biztosított legalább 60 napig táppénzes beteg volt.

Az új balesetbiztosítási szabályok értelmében a részleges, állandó rokkantság százalékos térítéseit is lényegesen felemelte. A balesetbiztosítások nemcsak a munkahelyeken, hanem azon kívül is, a magánéletben is érvényben vannak (sport, kirándulás stb.). Ki van terjesztve mindennemű közlekedési eszköz használatában bekövetkezett balesetekre is.

Ha baleset történik a biztosított az öt jogosan megillető kártérítési összeget az Állami Biztosítótól legrovidebb időn belül megkapja.

Állami Biztosító
Veszprémmegyei Fiókja.

PÁRTÉPÍTÉS